

Enskede 2018-09-11

Hej alla,

Valet 2018 är nu avklarat och det kan vara på sin plats med några slutsatser.

1. Det går inte att komma ifrån att 7,9 procent kändes som ett antiklimax på valnatten. Nog hade jag trott att vi skulle få en bit över 9 procent iallafall optimistisk som jag varit surfandes på ett tvåsiffrigt rus de senaste två veckorna. Ökningen från 5,7 till 7,9 procent innebär en ökning med nästan 40 procent. I väljare räknat handlar det om en ökning med 150 000 till nästan 500 000 väljare, så 7,9 procent får nog betraktas som helt OK. Valresultatet (om det nu håller, men allt talar för förändringar endast på marginalen) innebär att Vänsterpartiet växer från 21 till 28 mandat i riksdagen. Vi får nya mandat från Skåne (Lund), Västkusten (Göteborg), Halland, Jönköping och Stockholm (två nya mandat). 7,9 procent innebär också att det är tack vare Vänsterpartiet det rödgröna blocket fortfarande är större än det borgerliga. Både S och MP gick ju kraftigt bakåt. Det faktum att vi vuxit så mycket ska vi självklart se till att förvalta i genomslag för våra politiska idéer.
2. För egen del ser det bra ut. Med det här resultatet ser det ut som att jag kommer in i riksdagen med god marginal, men osvuret är bäst. Förhoppningsvis har vi resultatet inklusive personkryssen imorgon. Tack för alla röster, vill jag passa på att säga!
3. Vilket kanonval vi har gjort här i Stockholm; 13 procent! Även i Storstäder som Göteborg och Malmö har vi gått fram kraftigt.
4. Det är ett stort fokus på SD, för stort tycker jag. Även om de blev riksdagens tredje största parti kom deras uppblåsta förhoppningar helt på skam. Det är fortfarande 82 procent som har röstat på partier som är mot SD, glöm inte det.
5. Vem tar vem? Just nu pågår en intensiv diskussion om vilket block som ska få bilda regering. För mig är det uppenbart att a) Det största blocket borde få bilda regering och b) Regeringen bör ledas av det största partiet. I dagsläget leder de rödgröna med 144 mot 142 och Socialdemokraterna är i särklass det största partiet. Alltså borde **Stefan Löfven** fortsätta som statsminister. Att **Ulf Kristersson** som leder det parti som tappat flest röster av alla ändå insisterar på att han ska bli statsminister är magstarkt och verklighetsfrånvänt. Det kan bara betyda en sak; Kristersson hoppas kunna bilda en regering med aktivt parlamentariskt stöd från SD. Det vore en mycket, mycket oroväckande utveckling. Tror Moderaterna verkligen att ett stöd från SD kommer gratis? Om Stefan Löfven bildar regering med stöd av Vänsterpartiet kan han räkna med att behöva leverera en billigare tandvård, mer pengar till offentlig service och klimatinvesteringar. Vilka blir **Jimmie Åkessons** motkrav på Kristersson? Jag tycker att DN:s ledarskribent (ja, det är sällan jag refererar till DN:s ledarsida, men det här var bra) **Amanda Sokolnicki** har formulerat svaret på den frågan väl i i texten Mer står på spel än den önsketänkande delen borgerligheten vill erkänna. Hon skriver bl a om SD:s strategi:

"Bara genom att framstå som rumsrent kan partiet samla tillräckligt många röster – och först då kan man ta fram det tunga artilleriet. Det är ingen spekulation, det är partiledningens egna ord."

Och:

"Fram till nu har vi talat mycket om SD:s rötter. Men dessa är inte det primära problemet, inte nu längre. Det vi har anledning att vara bekymrade för nu är inte partiets historia, utan dess framtid." Här har partier som M och KD ett val att göra. Vi upprörs över att högerextremistiska partier fått inflytande runt omkring i Europa, men det har faktiskt aldrig skett med mindre än att etablerade borgerliga partier har bjudit in dem i stugvärmen. SD sa i valrörelsen att de vill ha "förändring på riktigt". Det finns inga skäl att inte ta dem på orden. Om inte M och KD oroas av detta så borde åtminstone C och L göra det. Eller? Det är i spelet om regeringsmakten Sveriges framtid avgörs.

6. På tal om M. Vilket praktfiasko. De har förlorat flest väljare av alla partier; -3,5 procent; alltså 170 000 röster.
7. På tal om högerpartier. Kristdemokraterna är väl det enda som verkligen kunde korka upp champagneflaskorna på valnatten? 6,4 procent var helt otippat, måste jag säga. Nej, jag förstår ärligt talat inte var dessa 6,4 procent finns någonstans. Jag fattar inte: Vem röstar på KD idag, år 2018? Varför?
8. På tal om andra partier. Feministiskt Initiativ tappade nästan hela sitt väljarstöd och backade med -2,6 procent och fick blott 0,4 procent. FI finns alltså inte på det nationella planet.

Däremot finns FI kvar som politisk kraft i Stockholms stadshus och en del andra kommuner. Dags att ändra strategi, FI?

9. Men en valrörelse är inte bara procentsatser fram och tillbaka, utan framför allt just en rörelse av människor. Vänsterpartiet har vuxit till 25 000 medlemmar och mobiliserat bättre än på mycket länge. För egen del tycker jag att det varit en fantastisk kul valrörelse. Jag kommer särskilt minnas vår galna cykelturné i Sthlms södra förorter med musik från gruppen Bicycle Beat och korta appeller varhelst vi träffat folk, något som uppmärksammades både i media och överallt i sociala medier. Men det har också varit en valrörelse där alltmer kretsat kring partiledarna (och det gäller alla partier). Så gott som alla större nationella mediala politiska events har befolkats av partiledarna. Det har gjort att partiledardebatterna stundtals har blivit en upprepning av samma gamla oneliners, utan djup och nyanser. Nog har det funnits en mängd andra kompetenta politiker som borde ha kunnat synas? Nog borde vi kunna haft fler nationella debatter inriktade på sakfrågor med just de mest lämpliga politikerna på området (för egen del var jag med på Sveriges Radios klimatdebatt, som var bra)? Här får både partier och media tänka till en vända.
10. Min sista debattartikel under valrörelsen var en uppmaning om att omsätta det klimatengagemang som vuxit fram under valrörelsen till politisk handling. Det behöver vi göra för kommande generationer, för att värna vår sköra planet; den som vi kallar vårt hem. Det tar jag med mig in i den mandatperiod som snart tar sin början.

På gång

Fre 10.00 EU-nämnd

Må 9.00 samtal om förarlösa bilar, Finlandshuset

Det var allt för nu,

Jens

P S Igår skulle jag ta en sväng i min favoritskog (en bit bort fr Hellasgården här i Sthlm), och vet ni vad... Den var borta! Svampstället, blåbärsrisen, mossan, tallarna, granarna, ja den levande skogen var förvandlad till stubbåker. Vad ska väga tyngst; skogsbolagets profit eller allmänhetens rätt till skogen? Hög tid för en modern skogspolitik!